

ಪತ್ರವೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಬಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಬಂದರೆ, ಆದ್ದರಿಗ್ಯಾ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ, ಹರಿಲಾಲ ಮತ್ತೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮನಗೆ ಅಥವಾ ಗೋಚರ ಸೋದರತ್ಯಾಯ ಮನಗೆ ಹೋಗಿರಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗಂತ ಅವನು ತನ್ನ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ದಿನ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಯಾರ ಕಣ್ಣಗೂ ಬಿಳಿದಂತೆ, ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗುಲಾಬ ಹಗಲಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರೆಡು ಬಾರಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕಾರಣಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೆ ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ನಕ್ಕರೆ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸಿದಾಗ ಒಂದರೆಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ವಿವರ ಮುಂದುವರೆದಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಬಜೋಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹರಿಲಾಲನ ಮನಸ್ಸು ತಪಕಿಸುತ್ತು. ಅಂತ ಅವಕಾಶವೊಂದು ಅಕ್ಷಾತ್ ಲಭಿಸಿತು. ಹರಿಲಾಲ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗುಲಾಗಿ ಮಲಗಿ ಕಿಡಕೆಯಿಂದ ಹೋರಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ, ಆಗಲೇ ಗುಲಾಬ ವೌಯಿಯಾಗಿ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದಳು.

‘ನೋಡಿ’ ಹರಿಲಾಲನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಿಕಿದ, ಅದರೆ ಮೃದುಮಂದ ದ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಮಗ್ಗುಲು ಬದಲಿಸಿದ. ‘ನಿವು... ನಿವು... ಈಗ ಇಲ್ಲಿ...’ ಹರಿಲಾಲ ಅಕ್ಷಾತ್ ಹೆದರಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದ. ಯಾರಾದರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ... ‘ನೋಡಿ, ನಿವು ನನಗೆ ‘ನಿವು...ನಿವು...’ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಿಂದ...ನನಗೆ ಕೆಡುಕಾಗುತ್ತದೆ...’ ಗುಲಾಬ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತು ಗೋಡೆಗೊರಿ ಹೇಳಿದಳು, ‘ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವವಳು. ಗಂಡ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೀಗೆ ಕರೆದರೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಈ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ...’

ಹರಿಲಾಲ ಭಾವಾವೇಶಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಲಾಬ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಸಂ ಕಾಂತಿಯೋಂದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಲಾಬ ಮಾತನಾಡದೆಯೇ ತನ್ನನ್ನು

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಈ ಕಾಯಿಲೇ ತನ್ನವು ಕ್ಕೆ ತಾನೇ ವಾಸಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ‘ನಿವು ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಮನಗೆ ಮರಳ ಹೋಗುತ್ತಿರ ಎಂದು ನನ್ನವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು...ಇದು ನಿಜವೇ?’ ಗುಲಾಬ ಮಲ್ಲನೇ ಕೇಳಿದಳು.

‘ಹೌದು, ನಾನಿಲ್ಲಿಸ್ತು ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಕವ್ವ ಕೊಡುವಧು ನನಗೆ ಸರಿ ಕಾಣಿದು.’

‘ಇದೆನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರ್?’ ಗುಲಾಬ ಕಾತುರ್ಗಿಂದಳು, ‘ನನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರು ಕೊರತೆ..’ ‘ಗುಲಾಬ, ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಗುಣವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ತಪಕಿಸಿದರಲೇ ನಾನು ಉಳಿದ್ದೀನೆ...’ ಹರಿಲಾಲ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ.

‘ನಾನು ಎವ್ವಾರು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ,’ ಗುಲಾಬ ಹರಿಲಾಲನ ಭೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದಳು.

‘ಭಾವಿ ಚಂದಿರ ಹುಟ್ಟಿವುದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಯುತ್ತೇನೆ...ನಿವು ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಚಂದಿರನಂತೆ...ಆದಷ್ಟು ಶೈಫ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಭೇಟಿಯಾಗಲೆಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.’ ಅಲ್ಲ ಸಮಯದ ಈ ಭೇಟಿ ಮತ್ತು ಮಾತುಗಳು ತಕ್ಷಣವೇ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು. ಬಾಗಿಲ ಜಿಲಕ ತೆರೆದ ಸಿನಿಸಿದ ಗುಲಾಬ ತಕ್ಷಣ ಹೋರಗೆ ಹೋಡಳು. ಆದರೆ ಹರಿಲಾಲ ಮತ್ತೆ ಗುಲಾಬನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ತಪಕಿಸಿದ.

ಈ ನಡುವೆ ದ್ವಿಷಿಂ ಅಪ್ಪಿಕಾದಲ್ಲಿ ಬಾಪೂ ಅವರು ಹರಿಲಾಲನ ವಿವಾಹದ ಈ ಪ್ರಸೂತಪವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವರು ಬರದ ಪತ್ರದಿಂದ ಹರಿಲಾಲ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ. ‘ಹರಿಲಾಲನ ವಿವಾಹ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಗದಿರಲಿ; ಹರಿಲಾಲನ ಈ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಒಂದಿಗೆಯಿಲ್ಲ’ ಬಾಪೂ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಗೆ ಬರದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂಣಿಕೆ ಬರದರಂದು ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ ಅಥವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಭಾವಿ ಚಂದಿರನ ಆಗಮನವನ್ನು ನಿರಿಷ್ಟಿಸುವಂತೆ, ಗುಲಾಬ ತನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನು ನಿರಿಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ,

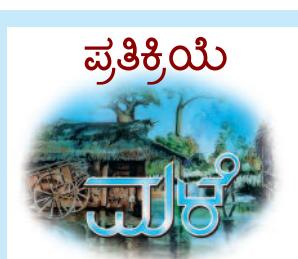
ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಾಪೂ ಹೀಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದರು? ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ ಅಥವಾವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದೇ ಗುಲಾಬ ತನ್ನಿಂದ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ ಮುಲಿಗಟ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗುಲಾಬ ಯೋಚನೆ ಬಂದೂದನೆಯೇ ಹರಿಲಾಲ ಜೆಸರಗೊಂಡ.

ಬದು

ಹರಿಲಾಲ ತನ್ನ ಮೂವರು ಸಹೋದರರನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ. ಆಗ ದೇವದಾಸ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದ. ಈಗ ಅವನೆನ್ನು ಬದಲಾಗಿದ್ದಾನೇ! ಮನೀಲಾಲ ಮತ್ತು ರಾಮದಾಸ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಾಪೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಬಾಪೂ ಈಗ ಮನೀಲಾಲ ಮತ್ತು ರಾಮದಾಸನಿಗೆ ತಮ್ಮಂಥ ಯಾವುದಾರು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಅಥವಾ ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು

ಎಂಬು ಒಂಭತ್ತು ರ ವರಯಿಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಾಪೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪಿಕಾಡೆ ಹೋದಾಗ, ಇಡೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ತಾನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂಥ ಶಾಲೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿತ್ತು? ತನಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಡುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಹ ಬಾಪೂಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು? ಅವನು ಅಲ್ಲಿಸ್ವಲ್ಪ ದೇಶಿ ಗಂತ್ರ, ಮಗ್ಗಿ, ಕಾಗುಣಿತ, ಅಲ್ಲಿಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರಿಯಾವಾಡದ ಇತಿಹಾಸ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಅವನು ಅಪ್ಪಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಮಿಂದಿದ್ದ ಮುರೆಯಿಂದ ವಿನಿತ್ತಿದ್ದರು? ಮುರೆಯಿಂದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಡಳು. ಆದರೆ ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ, ಬಾಪೂ ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿವರ ತಿಳಿದ್ದು. ಬಾಪೂ ಬೆಂಬ್ಬಂಥ ಭಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೆಲ್ಮಿರುವ ವಿವರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಹರಿಲಾಲನ ಎದೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಬೇಗಣ್ಣಿತ್ತು.

(ಸರ್ವೇ)

ವಾಸ್ತವ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರ

ನಾಲ್ಕು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಚಿದಾನಂದ ಸಾಲಿಯರ ‘ಮಳ್ಳಿ’ ಧಾರಾವಾಹಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಂತುಗಳು ಅಪ್ಪುವಾಗಿದ್ದವು. ವಾಸ್ತವ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಡುಭಾವೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಾಲಿಯರು ಯಿತ್ಸುಯಾಗಿರ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಾರ ಈ ಧಾರಾವಾಹಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾಲ್ಕೆ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಬೆಸರ ತರಿಂದೆ.

–ದಾತ್ರೇಯ ಭಟ್ಟ, ಕ್ಷೇತ್ರವಾರ ಪತ್ರದಿಂದ ಸಾಗಿದ್ದಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ... ಇದನ್ನು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಬೆಸರ ತರಿಂದು ಹಿಂಣಿಕೆ ಬರದರಂದು ಹರಿಲಾಲನಿಗೆ ಅಥವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಭಾವಿ ಚಂದಿರನ ಆಗಮನವನ್ನು ನಿರಿಷ್ಟಿಸುವಂತೆ, ಗುಲಾಬ ತನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನು ನಿರಿಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ,

ಕಢಿಯಲ್ಲ; ಸುಡಿಚಿತ್ರ

‘ಮಳ್ಳಿ’ ಒಂದು ಸತ್ಯ ಯುತ ಕಿರುಕಾದರಬರಿ. ಇದು ಕಢಿಯಾಗಿರದೆ ಪ್ರವಾಹಕೆಡಿತ ಉರಿನ ನುಡಿಚಿತ್ರ ಎನ್ನಬಹುದು. ಒಳಿಯ ಚಲನಚಿತ್ರವಾಗುವ ಅಂತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

–ವಚ್ಚಾ. ವಚ್ಚಾ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬಂಗಳೂರು

ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ಬೊಕ್ಕಿರಿಯಾಗಿತ್ತು

ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ರಷ್ಬರ್ ನಂತೆ ಎಲೆಯದೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ ಭೇಕರತೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕೆ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಢಿಗಾರರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇಂಥ ಕಢಿಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದರೆ ಬಡಜನತೆಯ ದಯನಿಯು ಸ್ಥಿರಿಸುತ್ತಿರುವುದು. –ಸುಂದರ್, ಬೆಂಗಳೂರು